

EESTI SKAUT

Sisuks:

- Eesti 22. iseseisvuspäevaks
- Muistne mõök
- Kingitus ühelt väikeselt tüdrukult isamaale
- Leedu 22. aastapäevaks
- Prof. skm. K. Saral 60-aastane
- Mõtteid skautide laulust
- Kaljukohtad 10.-aastased
- Hundudele
- Vallutame loodust
- Skautlus raja taga
- Skaudijuhtide ettevalmistamisest
- Fotopiltide kogumisest
- Praktilist
- Teateid
- Toimetuselt

XIX aastak.

Veebruar 1940

2

SKAUTLIKKUDE NOORSOO-ORGANISATSIOONIDE
JUHID LEIAVAD PALJU VÄÄRTUSLIKKE NÕU-
ANDEID JA JUHISEID TEGÜTSEMISEKS

NOORTE KOTKASTE JUHTIDE AJAKIRJAST

„KOTKAS“

Tellimishind aastas kr. 2.— pooles aastas kr. 1.20.
Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutised üle riigi.
Talituses on saadaval piiratud arvul ka eelmisi aastakäike.
Toimetus-talitus: Tartus, Võidu 10–24. Telefon 37-44.
— — — Posti jooksev arve nr. 2133. — — —

AJAKIRI

„KODU“

toob kodudesse

põnevaid ja lõbusaid romaane huvi-
taavaid jutte ja ajakohast päevakaja

Jälgige

„KODU“

Sõgedate sepikoda

ja kirjutusi

Tulise sullega

EESTI SÕNALEHT

VEEBRUAR

Nr. 2 — 1940

XIX AASTAK.

President K. Päts

Eesti 22. iseseisvuspäevaks

Ükskõik, kui vaheldusrikkad või igavad, rõõmsad või kurvad on meie elupäevad, ent sünnipäeval on nende reas eriline koht. Sünnipäev on päevist südamelähedasem, tema rõhutab neid armastussidemeid, mis meid seovad vanemate ja koduga.

Rahva elus on Iseseisvuspäev riigi hällipäev. Tema tähistab päeva, mil meie rahvas hakkas taas elama oma peremehena iseseisvat elu oma esivanemate igivanas kodus, kus ta vahepeal võõra ülevõimu tõttu olude sunnil oli pidanud leppima sulasepõlvega.

Omariiklus ja rahvuslik iseolemine on rahva kallimaid varasid, need on meie rahvuslikud põhivarad, kuna need kindlustavad meile oma rahvuskodu. Seepärast on ka Iseseisvuspäev rahvale südamelähidane, kuna ta rõhutab sidemeid, mis köidavad meid rahvaks ja seovad rahvuskoduga ning rahva saatusega.

Seepärast ulatame Iseseisvuspäeval vaimus kätte igale kaaskodanikule, noorele ja vanale, jõukale ja kehvale, eestlasele ja muulasele ning moodustame vaimus suure sõprusringi meie kodude vahele ja ümber meie väikese isamaa, mis kannab ja varjab meie kodusid, annab meile leiba ja katet.

Iseseisvuspäeval töötagem vaimuvallast vaatavaile vapratele esivanematele, et nende mure muljutuste ja piina pigistuste ning võitluste nimel meie rahvuskodu ja isamaa vabaduse eest tahame olla neile väarikad järglased ning oleme tubliks tööks ja vapraks võitluseks oma maa ja rahva huvides

alati valmis!

A. Leinjärv.

Haridusministeeriumi Noorsoo
ja Vabahariduse Osakonna
vabaharidustöö nõunik.

Kalevite kants.

Sõjavägede Ülemjuhataja kindral J. Laidoner

Muistne mõök

Mõök muistne — taot soonte-turmas
ja läbi kantud elust, surmast, —
see mõök meil' truuks ja ausaks jääb!

Ei paindunud, ei löögis murdunud,
vaid võitlusis veel tera suurdus,
ta veres helkis Eesti Päev.

Tal võõrad käed ei ole väärised,
ta nendes teotet, aia-äärne,
ja tera rooste-loidust täis.

Kuid oma malevate pihus
ta ala vastselt taot ja ihut
ning vanu võiduradu käib.

Enn Uibo.

Kingitus ühelt väikeselt tüdrukult isamaale

AO VAKS.

Oli sügisõhtu. Rand — üksikute tuulest sasitud määndidega, mille all kui paisutatul siia-sinna kössutasid madalad kalurionnid ja võrgumajad.

Ühes õõtsuva tuulega peksis lumelobjakat, maapind oli porine ja märg, laiguline, kui määrduvad kangas.

Taevaserval sähvisid tulekeeled, tõusid punased leegitsevad kumad ja mürises tumedalt. . . Vahel valgatas välguhelke ja kandus läbi tugeva tuule kaugelt raginat, räuska ja heledaid plaksatusi — taas lähemal ja valjemalt, ent vaibudes samas jälle tuulde ja sattu. . . Seal vingusid vihaseft mürsud — tuisates valendavatele väljadele, kus künsid siis üles mustporiseid haudu. — Risti-rästi jooksid läbi võsade, kinkude nõlva ja metsa kaevikute tumedad jooned, kus särtsusid kuulipildujate rauad tuiskava lumelobjaka käes, neelates ahnelt padrunite-linte. . . Seal kees vihane heitlus. Tuiskasid tapperitega isamaa noorukesed pojad ja väetimid vanad. Näputäis väikesi — välimalt vähe, kellel aga sisimas pilvini lõomav isamaaarmastus, võitlustahe ja -ind —! Nii seisid, vastas vallutat vaenlase viir, mis laiali paiskunud maa- ja merepiiril.

Rannal, algaval vee piiril, kus kõrged luited lainetasid otse merre, toetas paarile männile kalurionn, viimsena ahtakese ja hõreda küla serval. Seisis pimedana ja tumedana, kui mahajätuna, hoidudes kõrgemal luiteharjal seisva võrgumaja varju.

Pimedas onnis seisid keegi — see oli Reet — seisid väikese akna all, ärevusest kuumendav otsmik külmal klaasil, silmitses uurivald õhtupimedusse, kuulatas hinge pidades. . . Tuule vihinast eraldusid ikka selgemini lahinghääled. Ikka kurjemalt vingusid mürsud ja ragistasid kuulipildujate suud.

Reet ootas jälle isa. Igal õhtul oli oodanud nii juba terve nädala. Imelik, pimedat tulekuga läks isa. — Seades paksema riie-tuse selga, rühiks raskel sammel külast mööda — sinna karjamaade taha võsasse kadus, Reet jälgis teda alati pilguga. Mõni tund oli ära — siis kuuldus jälle ta raskel samme õues, aga kambrisse ta ei tulnud, hiilis nagu vargsi üles võrgumaja juurde, kuhu uksepimedikku kadus — siis lõi vana seinakell alati üheksa. . . Seal võttis vist tulegi üles, Reeda terased silmad nägid kitsast uksepraost nõrka valgusekiirt paistavat. . .

Mürises jälle ja üsna lähedal — uuesti rugin — siis vaikus, väljast kostsid sammud — isa oli tagasi ja pööras võrgumajasse nagu alati. Täna lähen vaatan — vilksatas

Reedal mõte peast läbi ja haaranud rätiku ümber, hiiliski ettevaatlikult kambrist. Jah — nagu harilikult süüdati võrgumajas tuli. Reet tippis varvul võrgumaja ukse juurde, kust kitsast uksepraost piilus sisse. — Isa õiendas midagi laternaga merepoolse seina juures, ta ees muldpõrandal põles veel teine latern — selle klaas oli punane. — Tõstnud seinalt mõne rübala võrgulina ja riidehilbu, tuli nende alt nähtavale neljanurgeline klaasita ava, väike kui aknaruu, mis sihitud pimedat mere suunas. . . Nüüd tõstis isa valge laterna mustava avause ette, hoides seda vähe aega, siis laskis käe alla, pani laterna maha ja haaras teise. Hoidnud seda samuti vähe aega, laskis käe alla langeda — ent tõstis teinekord veel, hoides sama kaua — kustutas siis kiiresti punase tule, asetas võrgulinad ja hilbud endisele kohale tagasi. . . Reet aga põgenes juba kambri suunas, et enne isa olla seal.

Uus hall-udune päev. Kuulid ja mürsud vingusid ja raksatasid juba õige lähedal, kuulipilduja ragin kostis kui samast, küla tagant. . . Külüst olla inimesed põgenenud, seletas isa murelikult, mõned vanad ja tõbised jäänud ainult —!

„Aga isa, miks meie ei lähe,“ päris Reet kahtlevalt, „mida ootame veel siin?“

„Küllap läheme tütreke — läheme täna öösel.“

„Lähme kohe —“ palus Reet, „isake lähme ruttu!“

„Kohe? —“ isa murelik pilk rändas akna poole, kui raske see taluda oli — ainsa lapsega siin, kuulide sajus, keset lahinguõhtu — see oli hullus. . . „Kohe, kohe öösel läheme — mul on veel kohustusi — on kõrgemaid —“

„Mis on need, mis sa pead tegema?“

„Mul on kohustusi kodumaa vastu — aga sina ei mõista seda kõike, tütreke. . .“ ja isa krobeline tuulest pargitud käsi silus õrnalt üle Reeda kähärpea.

„Sina, tütreke, pane nüüd selga oma venna, kadunukese, riided. —“

„Raimi riided — ütled sa, aga miks?“

„Miks — vaenlased, need ei hooli, on armuheitmatud, tapavad. . .“

„Miks tapavad nad minu, ma pole teinud neile midagi kurja —?“

„Miks — tapaksid vaid — teevad aga hullematki. . .“ ja jälle silus isa Reeda pead.

„Aja — nüüd aga selga Raimi riided, ma pean veel korraks minema küla poole. . . aga, kui tagasi tulen, siis läheme — kahekesi koos. . . .!“

„Isa,“ kiljatas Reet, „isake, ära mine, ära jäta mind üksinda siia maha. —“

„Ei, tütreke, ei jäta — kohe olen tagasi, kohe —“

„Aga kui sa ei tule —?“

„Tulen, pean tulema — pean,“ kinnitas kindlalt.

„Aga Raim ei tulnud enam, kui läks sõtta —?“

„Mina ei lähe ju sõtta — lähen nii natukeseks, sinna, küla poole — vaatan ainult — kas nad on veel kaugel...“

„Kes — vaenlased?“

„Jah vaenlased,“ surus vihaselt läbi hammaste, tõustes siis otsustavalt, tõukas vanadusest väänatud selja sirgu ja Reet märkas, et imelik helk kiirgas isa vanus silmis.

Riietusid siis mõlemad. Reet nii — nagu käskinud isa.

„Riivista üks —“ olid ainsad sõnad, mis ütles veel, siis kadus kärmelt hämarasse õue.

Aeg venis — pikalt veeresid minutid üksteise kannul — nii siginesid tunnid, täis pünevat ootust ja pinget. —

Kole oli — maa mürises, üha tihemini ja valjemini võnkus, millele aknaklaasid põristasid kaasa... Siis sähvisid küla poolt tuled, löi üles leeke ja sädemepilvi... kustused jälle ja lõomasid punakalt... kaua... Lähedusest kostsid valjud plaksatused, mürin ja pragin — paugud — kostis nagu kaugeid inimhääli...

Reet kuulis väljast lohistavaid ja raskeid jooksusamme — keegi lähenes! Uuesti paugud — midagi vingus ja plaksatas seinapalkesse, siis kolin ukse taga — uuesti paugud, vihin ja plaksud...

„Reet, tütreke, see olen mina — ava uks!“ See oli isa hää — Reet tõmmanud tule, avas kartlikult ukse. — Isa, porine, hingeldav, vankus raskelt üle lävepaku — ja nägu —

„Isa,“ kiljatas Reet, „su nägu on verine — sa oled haavatud —?“

„Ei tütreke — kustuta tuli — nad on mu kannul mina haavatud —“ katsus kähinal naerdagi, „vahest kriimustus ainult.“

„Isa nad tapavad —“ ja nuuksudes langes Reet isa najale.

„Ei — nüüd pole aega, jäta nutt — nüüd peab olema tugev — varsti on nad siin — aga sina, sina jookse nii kuis jõuad võrgumajja — seal — süüta tuli, süüta punane tuli — punane latern ja tõsta kolm korda — merepool seinas on ava — seal —“

„Aga isa, nad tulevad, leiavad sinu —“

„Minu — minu, mul on püss... aga mine nüüd, mine muidu on kõik otsas — kolm korda punast laternat tõsta ava ette — kolm korda, pea meeles — punast ja kolm...“ ja surudes kramplikult tüttart,

tõukas ta uksest, „mine, jookse ruttu, nii ruttu kui jõuad — ma pean nad niikaua kinni, kui märk on antud,“ sosistas sisinal — „kui märk antud siis — kõik antud...!“

Raskelt lukustas siis ukse ja vankudes kompas ahju suunas, kust aluselt tõmbas välja püssi. Saades kui uut jõudu, lähenes kiirelt aknale, kuid laua taha langes raskelt. — Tundis, kuis nirises otsmikult palele verd ja huultelegi tundus sest maiku... siis pigistas püssi pihku... vajutas kaba pale ligi... pauk paugule kihutas aknast välja, vastu, kust kostsid sammud, räusk, hääled ja ragin... Ei näinud, kuid laskis — vahetpidamata laskis hääle ja sammude sihis... Tuli jaist vankusid mõningad ja esimesi plartsatas porri, siis hüüti, söimati kurjalt ja hakkas sähvima tulekeeli, ikka kiiremalt vilksatas — ragistas raud — risti-põgiti plaksusid läbi seinapalkest — kuid isa ei hoolinud sellest, ikka laskis...!

Seal raksatas midagi aknast, trah — hele, silmipimestav valge ja soe... tuhandeks tundmatuks killuks kihutas kõik... kamber ja ahi — kõik palgid ja puru... tolm, tühi... ja tühjus—!

Reet — hingeldav, värisev — jõudnud võrgumajja — süütas punase laterna, tõstis mustava ava ette, kus hoidis kindlalt saladuslikku õhe puurivat tuld. — Oo, kuis ta süda peksis ja hinge nõõris valulik hirm — õuest kostsid paugud, toored mehähääled — ega nad ometi isa — ei, ei. — Reet tõstis teine ja kolmas kord laterna... midagi vihises, vingus — plaksatas läbi võrgumaja laudseinast. — Ai, keegi nagu torkas Reedale selga — valusalt puuris, nii valusalt...

Reet vankus — ei, peab laternat hoidma veel pisut — peab olema tugev — isamaa eest, nii õpetanud isa —! Reet sirutas käe tulega üles, veel kõrgemale kui enne — siis tundis kui läheks käsi ja keha, kõik üles — kaoks — nii kõrgele — kõrgele ära.

Samas kukkus väike tüdruk tabatud juhuslikust kuulist — kukkus otseti, latern ikka veel käes — purunes klaas — punane — eemale muldpõrandale hüppasid killud — kuivanud kalasoomuste ja adrude hulka...

Kaugel salajas, pimedas ristlesid mustad raudhiiglad, pimedad, vaikivad kui saaki luuravad elukad öös—!

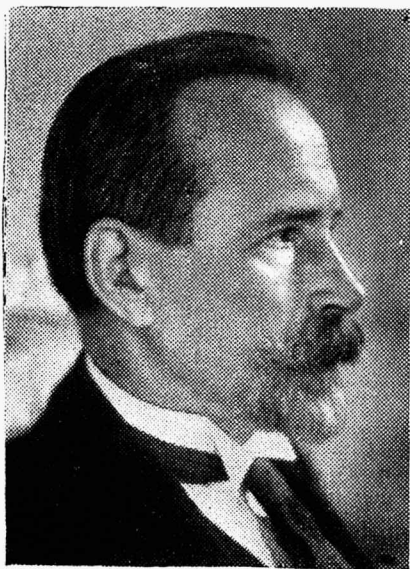
„Kolm punast signaali“, teatati mastikorvist ja hulk kiikreid pöördus kauge, kumava ranna poole. Tõesti — vilkus üksikult maaninalt punane kiir — üks, teine ja kolmas kord...

Piip-piip-pii... kolm punast signaali piiksus morse!

Täiskäik edasi —! teatasid kirinal masinatelegraafi osutid. Täiskäik edasi —! mõirgasid kõnetoruavad.

Täiskäik — ja ahnelt neelasid lõõmavad

Leedu vabariigi 22-aastapäevaks 16. II 1940.

President H. Smetona

Leedu rahva suur unistus ja rahvuslik mission on täitunud: Vilno — Vilnius — muistne Leedu kuningriigi pealinn on jälle Leedu.

Kõrgel Gedimini mäel lehvib taas Leedu rahvuslipp, kuulutades maailmale Vilniuse tagasisaamist Leedu rahvale ja maale. Kiirelt tormavad Nemunase vood läbi küladest ja linnadest, kus rahvas pühitseb oma kodumaa sünnipäeva ja viib tervitusi kõikjale. Sadades kirikutes kõlavad tänulaulud ja hellisevad vabaduskellad. Kaunase sõjamuuseumi ees asuva lihtsast põllukivist amsamba juures mälestatakse omi langenuid vapraid poegi.

Leedu on Eesti saatuskaaslane. Paarkümmerd aastat tagasi võitlesime ühise

vaenlase vastu, kes tahtis röövida meie vastärganud vabadusleeki ja iseseisvust, kus jäime võitjaks. Raske oli see võitlus Leedule. Pingutusrikkad olid ka järgnevad aastad, kuid raskused on võidetud ja nüüd riikliku 22. iseseisvuspäeval 16. veebruaril, s. a. võib Leedu tagasisaadata enda suurele tõusuteele ja kõrgele arendatud kultuurile.

Südamlik ja külalislahke on leedulane; sõbralikud ja vastutulelikud tema noored. Meie, Eesti skaudid, oleme mitmel korral seda kogenud. Vastastikune läbikäimine on teinud Eesti skaudid suurteks sõpradeks Leedu skautidele ja nende juhtidele. Kes meist ei tunneks Leedu populaarseid skautjuhte dr. Alekna't, Lauciust, kol. Sarauskas't jne., kellede külalislahkust tundsimel läinud suvel Leedu skautide 20. juubellaagris.

Soovime Leedule tema 22. juubelipäeval ja tema kauaaegsele presidendile julget ja väsimatut rammu võitlusis Leedu hüvanguks. Laulgu Nemunase vood Leedule igavest rahu ja võidulaulu ning lehvigu Leedu rahvuslipp igavesti Leedu vabal maal.

---

ahjusuud musta läikivat sütt, vihaselt tampisid vintide tiivad... pikalt tumedalt põrisesid kellad — häire, lahingsignaal. — Edasi... plöksatasid püssilukud ja tumedad, käbedad kogud ronisid nägematuist avausist, täites musti parvina pimedaid pardaid, vurisesid talid ja lõõrid — hääletult laskusid paatesse meeste read...!

Operatsioon õnnestus hästi — dessantmeeskonnad haaranud vaenlase tagant — segamini löönud kõik vaenlase read, siis sinna paisatud, puistanud segi — tõrjunud tüki teed tagasi vööra väe. Nõnda vabastasid kodumaa rannaliiva ja kõrgete luidete rajad...!

Prof. skautmaster K. Saral 60-aastane

5. veebruaril sai Eesti skautluses tuntumaid vanemaid juhte, mitmekordne suurlaagrite vanem ja Tartu SSS esimees prof. K. Saral 60-aastaseks.

Skautmaster K. Saral on pikki aastaid oma raske professori elukutse kõrval pühendanud Eesti skautluse juhtimisele ja arendamisele. Tema lahkete ja auväärsete kuju oleme harjunud nägema endi keskel alati skautlikult naeratamas ja mängemas. Ei ole skauti, kes osavõtnud suurlaagrist ja muudest suurematest skautlikkudest üritustest ja poleks seal kokku puutunud „Papi Saral'iga“ ning tema lahutamatu kaaslaste baromeeter-piibuga.

Kogu Eesti Skautlik pere: väledad hündud, õrnad hellakesed, tarmukad skaudid, virgad gaidid ja nende arvukad vanemad sõbrad soovivad oma truule kaasvõitlejale palju skautlikku tervist ja pikki helgeid suurlaagreid!

Eestile

*Eesti oled meie armsaim aare,
Sinu hüveks skaudid oleme;
Kalleim kõigist meil all taevakaare,
Poleks meil, noortel, ühine!*

*Skautidena tahame Sul tulu tuua,
Kõikjal Sulle abiks tuleme:
Tööga tahame Sul aardeid luua,
Alati kes valmis oleme.*

*Igavesti püsib aja meres
Riik, mis rajat' raskeis heitluis,
Kogu noorus koondub skaudipereks —
Karastab end kodu kaitsmiseks.*

J. Rajaleid.

Mõtteid skautide laulust

Paari viimase kuu jooksul oleme läbi teinud skautide talvise hooaja suurpäevad: emapäevad, jõulupüüd ja viimati XIII ajaloolise suurnõupidamise. Kõigis neis õnnestunud üritusis hakkas minule silma mõningaid momente, millest tahan käesolevana ja ka edaspidi harutlevalt sulge kasutada.

Eelmainitud üritused ja kõik teisedki skautlikud ettevõtted annavad alati teiste organisatsioonide kõrval tunduva erinevuse juba sellepäevast, et need on alati läbipõimitud rõõmsa ja kõlava lauluga. Kui skaut läheb matkale, viibib laagris, korraldab peoõhtu või pühitseb mingit muud tähtpäeva, siis ka ikub kõikjal rõõmus laul — skautlik laul, mis sulatab järesemagi koore südameilt. Kui näed õhetavalt põsil laulmas noori ja vanemaid, ühes meeles ning ühes andumuses, siis sattud isegi hoogu ja lõpuks leiad endagi laulmas. See on laulu võim, see on skautliku laulu võim, mis kisub kaasa, kütab südame soojaks, annab uut jõudu.

Seda laulu võlu on skaudid pakkunud avalikkusele mitmesugustel esinemistel. Võib olla arvatakse siinkohal, et skaudid laulavad ainult esinemistel ja muul ajal nad vaikivad. Siinkohal on ainult üks vastus: Skautide tegevus on suur mäng ja nende elu alatine laul. Kõik skautlikud tegevused on alati lauluga niivõrd läbipõimitud, et ta kujundab iseseisva süsteemi.

Eesti skautlik noorsugu on oma vaprate esivanemate otsesed järeltulijad ja sellepärast on ka laul aukohal. Kes ilal on liikunud skautide hulgas, see teab, mis on skautide laul. Skautidelt võtta nende laul — oleks noorte maleva muutmine nukrutsevaiks raukadeks. Ja skaudid ei anna oma laulu, vaid leiavad üha uusi võtteid, kuidas laulu veel lähedasemaks teha ja tahavad seda viia kõikjale. Iga algaja, ja uustulnuk, kes astub esimest korda skautide hulka, teeb kohe proovi laulmisega, sest ükski koondus ei saa lõppeda lauluta — hümnita. Kui hästi või halvasti ta kellelgi algul õnnestub, kuid iga noore vaistlik tung on mängida oma mängu hästi ja laulda soravalt.

Kui seda rõõmustavat ja tiivustavat laulharrastust paneme tähele skautliku nooruse juures, siis kahjuks sageli peame olema tunnistajaiks, et meie avalik seltskond on laulus jäänud virelema,

Politiiliselt raskeil ajal eesti naised ja mehed harrastasid laulmist. Eesti naine ja mees unustas laulus oma raske orjuse koorma. Laulus oli meie esivanemaile kõik rõõmus ja ere. Lauluga võideti muremõtteid, pandi loodusele ja koltunud ümbrusele selga rõõmust sädelev ülikuub. Lauluga võideti vastaseid, vaenlasi ja kujutleti endi minevikku ning ajalugu.

Laul oli see, mis kandis eesti soo üle ajaloo kuristikku ja andis eesti naistele armastust ja meestele käerammu, kui tuld-kartvast haganaleivast ei jätkunud.

Nüüd aegade möödudes märkame, et laul ei ole enam nii kõrgel aujärjel. Uus aeg on inimesed kandnud teistele tegevusväljadele ja neile sageli pannud suhu võõrad laulud.

Meie seltskondlik laul on jäänud sööti. Tuntakse peamiselt kulunud „sakste vanu“, šaalgreid ja harva ka mõnda uut eesti mehe või naise laulu poolikult. Kas pole me sageli seltskonnas kohanud inimesi, kes ühel ja samal õhtul tahaks mitu korda laulda — kuid paar salmi ja siis — jääb laul katki, sest ei ole enam peas... Millal jõuaksime niikaugele, et ka need viimased salmid saaks ära laulda, või peaks edaspidi katsuma laulda ainult viimaseid salme, et nad pähe kuluksid ja esimesed salmid puhkaksid!

Käesolev muremõte pole esimene. Sadu kordi on sellest kirjutatud. Mitu korda on juba korraldatud vastavaid propaganda-aktisioonegi, kuid mitte oodatud tulemustega.

Skaudid ja gaidid! — Meie ei tohi nukrutseada ega pahet süvendada. Meie kohus on endi seas hakata arendama laulu — mis väärtuslik ja ajakohane. Edaspidi laulgem veel suuremal määral, veel innukamalt ja ainult neid laule, mis meie omad. Jätkem kõrvale laenatud ja räbalatesse kulutatud viisikesed, asugem laulma ainult tõsist eesti naise ja mehe väarikat laulu. Küll siis ajajooksul nakkab see ka teistesse ja nii muutub eestlane jälle lauljaks rahvaks. Meie käes on suur relv laulu näol, mida ei saa keegi meilt riisuda.

Nüüdsest laulgem ainult eesti laule. Jätame kõrvale sakste vanad ja viigem laul tagasi sellele aujärjele, kus on laulu pärispaik!

U. Kasemets,

Kaljukotkad 10-ne aastased

Tallinna Skautide Maleva XV lippkond, Kaljukotkad, pühitsesid 14. jaanuaril oma X aastapäeva.

Heites pilgu tagasi kümneaastasele tegevusele, võib lippkonnas tähele panna järjekindlat arenemist ja tõusu. Puudunud on täielikult tõusud — mõõnad, mis on nii iseloomulikud skautrühmade elus. Võib-olla, et see on ka tingitud sellest, et lippkonda on juhtinud kogu aeg üks ja sama juht.

Lippkond sündis 15. jaanuaril 1930. aastal Tallinna N. M. K. Ü. skautrühma 4. suguharuna.

Suguharus oli 4 salka. N. M. K. Ü. skautrühm paisus suureks ning 5. veebruaril 1934. otsustati, et suguharud, kelledel malevas niikuinii rühma õigused, algavad malevas tegevust iseseisvate rühmadena. Kaljukotka suguharust sai XV rühm. Värvideks valiti roheline-punane.

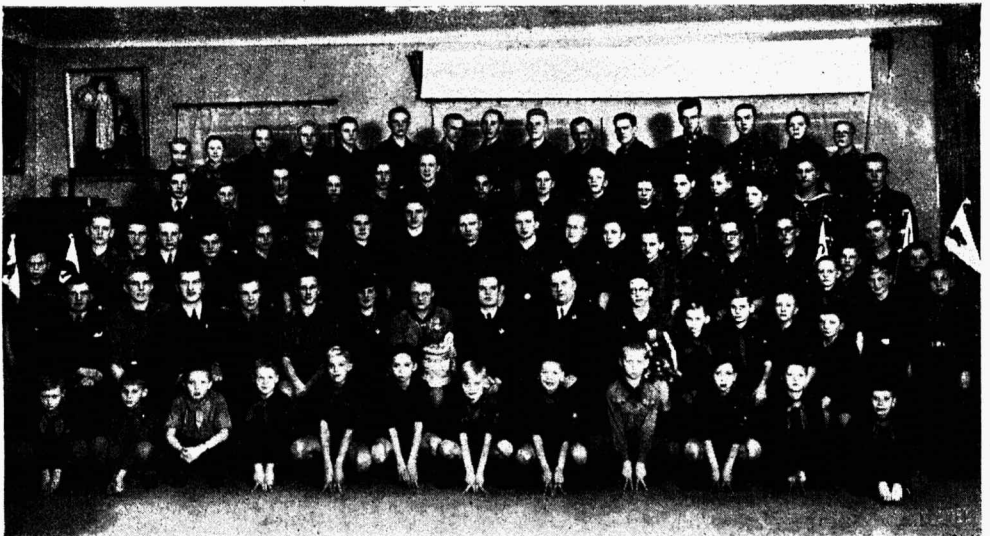
Jüripäeval 1934. a. asutati I jsk. Alfred Jõksi poolt hundude kari. Esimesed hundud olid M. Jõks, C.

Känapuu ja Ü. Puusemp. Nüüd on neist esimestest hundudest kasvanud tublid II järgu skaudid ja kaks neist omavad skaudi hoolsusmärgid.

Asutakse rühma lipu muretsemisele ning skautlikul jumalateenistusel 6. mail 1934. a. õnnistatakse Toomkirikus rühma lipp. Lipp oli tookord nägusam Tallinna malevas.

Tegevus oli rühmas hoogne sellele vaatamata, et rühma juht skm. V. Sui-gusaar juhtis ka XVI rühma. Maleva võistlustest võeti innuga osa ning saavutati hulk esikohti. Ka maleva tähtsaima võistluse „Halli Hundi“, milline oli esimest korda korraldamisel, võitsid Kaljukotkad. Üldse on Kaljukotkad võitnud seitsmest võistlusest neli korda „Halli Hundi“.

Iseseisvaks rühmaks saamisega algab rühmal õitseaeg. Muretsetakse laagri-varustust, matkatakse, korraldatakse laagreid ning asutakse oma kodu loomisele. Tegevus on intensiivne — töö läheb täielikult salga töö alusel.

Kaljukotkaste lippkond

XIII aastakoosolekust osavõtnud masterid

1934. a. saab rühm I koha matkapäevikute võistlusel.

1935. a. suvel korraldatakse pikem matk meie vennasrahva maal Soomes, matkates üle 600 klm. Samal aastal saab rühm esimesed kohad matkamise ja matkapäevikute võistlusel.

Eesti Skautide Maleva suurlaagrist Doberanis võttis rühm osa 19 skaudiga ning Paralepas 35 skaudiga.

Paralepa suurlaagris elas rühm üle kriisi. Rühm oli paisunud suureks ning suurlaagris selgus, et paljud poistest ei vasta Kaljukotkaste vaimule ning 12 poissi pidid rühmast lahkuma, valides endile uued rühmad. See „pereheitmine“ oli rühmale tervendav ning rühma jäänud skaudid tundsid endid ühise perena ning Paralepa suurlaagris saavutatud ühine meel ja vaim on püsinud senini lippkonnas.

Lippkond on korraldanud kolm laagrit — Lohu linnamäel, Porkuni lossi pargis ja Kuusiku mõisa pargis.

Järjekindlalt viie aasta jooksul igal sügisel on korraldatud avalikud pidud. Sissetulek on ikka olnud 180—230 kr. „puhast“. Kaljukotkaste pidud on Tallinnas tuntud kui parimad.

Lippkond on oma esitajate kaudu osa võtnud ülemaailmistest suurlaagritest Ungaris ja Hollandis, Läti skautide II, III ja VI suurlaagrist, Leedu skautide II suurlaagrist, Soome skautide „Kalevala“ juubelilaagrist ja Soome Vabariigi 25 a. juubelilaagrist.

Lippkonna vanemana tegutseb üle viie aasta Pauluse koguduse pastor hr. Rein U hke, rühmavanemana hr. E. M a r d i a t, hundude vanemana hr. K. T a r e n d i ja abina pr. J. O l l i k - A n d e v e i. Pr. Andeväi on lippkonnast kirjutanud kahekõitelise noorsoo-romaani „Alati valmis“, mis kirjeldab lippkonna elu ja tegevust. Tegelasteks on Kaljukotkad, ainult veidi muudetud nimedega.

Ülalnimetatud teosega on pr. Ande-

vei püstitanud Kaljukotkastele tähise, mida „koi ega rooste“ ei riku.

Lippkonna juhiks on algusest peale skm. V. Suigusaar. Skautrühma juhib I jsk. Rudolf Aru, hundusid II jsk. Harri Eichhorn ning vanemskaute kolmemeheline „triumviraat“, kuhu kuuluvad nskm. Ott Toomik, nskm. Arvo Vallis ja I jsk. Osvald Uul.

Lippkond omab nägusa kodu Haridusministeeriumi majas. Kuid see kodu pole jäädav ning Kaljukotkad on asunud oma püsiva kodu ehitamisele. Vana linna torn Tornide väljakul on antud Kaljukotkastele ning lippkond asub seda ümberehitama oma koduks. Kogu ümberehitus läheb maksma umbes 4500 kr. Poisid loodavad selle summa ise hankida. Ka Haridusministeerium on annud selleks otstarbeks 500 krooni.

Praegu tegutseb lippkonnas 94 skauti-hundut. Hundusid on 17, skaute 44 ja vanemskaute 33. Vanemskaudid moodustavad kaks ringi. Teise ringi kuuluvad vanemskaudid, kes õpivad ülikoolides, moodustades „Akadeemilised Kaljukotkad“ ringi.

Skaudid tegutsevad 6 salgas, kus juhtidena on tublid II järgu skaudid K. Gering, V. Viirlaid, K. Jaas, E. Paiso ja E. Mellik. Kümne aasta jooksul on lippkond omanud maleva võistlustel 40 esikohta, 13 teist kohta, 12 kolmandat kohta ja 1. kuues koht.

Skautide läbikäik lippkonnast on olnud võrdlemisi väike. Ligemale 55% skautidest on lippkonnas olnud üle 7 a. ning ainult 10% skautidest (hundud) on olnud vähem kui 2 a. lippkonnas.

Üksmeel, kambavaim ning saavutused, mis omab Kaljukotkaste lippkond, on saavutatud pideva skautlise tööga ning ei saa selle juures nimetamata jätta tublisid skaudipoisse, kes on kuulunud ja kuuluvad veel praegugi kaljukotkaste ridadesse: A. Köll, R. Mardeat, P. Lepa, R. Nõmman, A. Jöks, O. Toomik, P. Karro, V. Mardast, R. Aru, L. Alev ja E. Nõlvak.

Lippkonnal on Riia I rühmaga sõlmitud sõprusleping ning igal suvel toimub vastastikune „skautide vahetus“. Kaljukotkad võtavad osa Riia poiste laagritest ning Riia poisid tulevad Kaljukotkastele külla.

Lippkonna liikmetest on saanud nooremskautmasteriteks 3, neist skautmasteriks 1.

Lippkonna juht on olnud korduvalt maleva staabi liige ning kuulub ka praegu maleva staapi majandusjuhina.

Lippkond asutub järgmisse aastakümnesse kindla tahtega: „Vana linna torn peab saama meie püsivaks koduks. Teeme kõik, et saavutada seda eesmärki.“

Meie tahtmine olgu, kui pinguli vibu!

Kaljukotkas.

„Kaljukotkastele“

Tund ülev saabund „Kaljukotkad“ Teile,
Sest aastakümne läbistand Te uljas lend.
Retk. rõõmurikas virgutuseks olnud neile,
Kes alles künnitöödes pingutamas end.

Te skautlik vaim and ümbrusele soojust,
Just nagu lõke metsas skaudipoistele.
Te sõprus suurem olnud ajavoolust
Teod eeskujuks olnud teistele.

Meid seovad mitmega Teist mälestused va-
[nad;
Teid läbi rägastikest matkanud me hoos.
Ja tihti-meelestuvad laagridki veel kenad,
Kus skautidena olime kord koos.

Teil õnne taevas lennul vapral toogu,
Mis kestku igavesti rõõmuks poistele;
Veel palju väarikat me kodumaale loogu—
Teod, mõtted omased mis meestele.

VOIKAM jutustab hundudele:

Mida Hellkäpp Henn mulle kirjutas

Armas onu!

Pole Sulle kaua aega kirjutanud, seepärast, et ei saanud. Ema ütles, et mine too keldrist kartuleid. Mina tõmbasin kuue selga ja võtsin väikese korvi. Keldrivõtme krahmasin ka kaasa. Astusin siis keldriesikusse ja hakkasin lukuauku otsima. Aga mitte ei leidnud kohe. Välisuks läks ka kinni, nii et päris pime oli. Siis hakkas mul natuke kõhe. Sain aga kohe ukse lukust lahti ja panin korvi kartuleid täis. Ühe kaalika panin ka. Seda ema küll ei käskinud, aga ma mõtlesin, et ega ta vist mul keela noaga vähe kaapida. Aga kui ma välja hakkasin tulema, jäi mul kuuehõlm ukse vahele. Juhtnagu keegi oleks kinni pidanud. Panin siis korvi maha ja hakkasin hõlma lahti päästma, et tõmban kohe ukse kinni kui hõlm lahti tuleb. Aga siis käis üks krõps ja põial oligi ukse vahel. Võtsin ruttu korvi ja jooksin tuppa. Seal hakkasin suure häälega karjuma, et ema kibedat rohtu peale paneks. Ema ei hoolinud mu kisast sugugi ja pani seda kõige kibedamat peale. Siis kipitas veel natuke ja hakkas hea.

Aga nüüd on põial niisama kui enne. Ainult vähe punane on selle koha pealt.

Eile me käisime karjaga Paralepa metsas. Nüüd tean, et rebasel on kuus varvast, koeral ja hundil viis. Otu näitas. Tema on meie karja juht. Tal on kole palju igasugust tarkust. Ühes kohas nuusutas vähe, uuris jälge ja ütles, et siit on rebane saagiga läinud. Mina leidsin siis ühe sule. Kõik arvasime, et tal oli kana või lind suus. Läk-sime vähe edasi. Teises kohas kadusid jäljed maa alla. Otu ütles, et see on rebase koobas. Nägime üht auku kännujuurikate

metsataresse. Lembit tegi tule üles, ja meie istusime kamina ette. Atti läks välja puid juurde tooma. Äkki tuli ta akna taha ja karjus, et orav on puu otsas. Tormasime kõik välja. Atti vehkis kätega ja näitas ülespoole. Väike orav hüpleski männi ladvas. Tahtsime teda kätte võtta ja ligidalt vaadata. Vinnasime küll puujuppidega ja jooksimis järele. Karjusime ka kangesti, aga kätte ei saanud. Olime natuke pahased ja läksime taresse tagasi. Otu istus üksinda kamina ees ja naeratas tule päistel. Kui kõik olid istunud ta küsis, et kas saite kätte. Mina ütlesin, et ei saanud. Et viskasime küll kaigastega ja karjusime aga ära jooksis käest. Hästi küll, ütles Otu tõtise näoga. Siis ta ütles veel, et Henn kas on sul hea, kui sa kõrges männiladvas hüppad. Kaikad vuhisevad ümber ja kakskümmead poissi karjub all. Mina ütlesin, et on kehv küll ja et ma enam oravaid taga ei aja. Siis oli meil kõigil natuke paha olla. Aga Otu rääkis ühe toreda jutu ja kõik oli jälle hea. Pärast laulsime ja jõime teed. Võileivad söime ka ära. Peale seda hakkasime koju minema. Tee kõrval nägin puu otsas küll üht oravat, aga ma ei läinud teda taga ajama ega ütelnud teistele ka. Muidu vaatasin ainult. Siis nägin, et Otu vaatas mu otsa ja naeris. Mul oli siis kangesti hea meel, karjusin suure häälega ja pärast sõin kodus kaks taldrikutäit hernesuppi ära.

Lindude jaoks on mul toidulaud ka väljas. Kõhe vastu aken, siis on toast hea vaadata. Tore on näha kui tihased rasva nokivad. Ise jalgupidi küljes ja lõovad nokaga toks-toks. Vahel vaatan neid niikaua, et kella osutid tükis teise kohta jooksevad.

Head aega siis

Ristipoeg Henn.

Nägime üht auku kännujuurikate vahel... vahel. Augu peal oli palju linnusulgi. Võtsime igaiüks ühe ja panime mütsi külge. Siis proovisin minna, kui sügav koobas on, aga jalg ei ulatanud põhja. Varsti jõudsime

Lindude jaoks on ka väljas toidulaud...

Dallutame loodust!

Nii mõnelgi korral oleme kuulnud arvamist, et meie noorsoo organisatsioonid välitegevusele panevad vähe rõhku ja kui see sünnib, siis peamiselt suvekuudel: Sellised arvamused on põhjendatud. Kuid ma ei tahaks pooldada, juhul kui seda nii tõlgitakse, mõtet, et selline nähe on tingitud ainult organiseerimise puudulikkusest.

On selge, et üritused värskes õhus, nagu matkad, mängud, ülesannete lahendused ja võistlused, tervitavad noorte mõistust ja arendavad vaimu. Värske õhk ja mitmesugused ilmastikuolud karastavad noori. Sealjuures aga ei piisa vaid sellest, et oleme „vabaõhu“ tähtsust propageerinud.

Välitegevus, et ta oleks noortele huvipakkuv, vahelduv ja meelelahutuseks, tuleb organiseerida selliselt, et ta haaraks kõiki noori. Sel puhul võtame aga noorte suhtes enda peale ka teatud vastutuse. Kõigepealt noorte tervise. Et noorte tervis ei saaks ohustatud, on algtingimuseks varustus, — riietus ja eriti jalatsid. Tänapäeva sportlik mentaliteet on siin omakorda kaasa aidanud, et meie noorsugu on omale hankinud ühte kui teist, nagu treeningtresse, matkasnusa saapaid, ja mispärast varustuslikust küljest väliüritusis ei peaks olema raskusi. Nüüd peatuksin rakendusliku osa juures. Kui meie sööme ühte ja sama toitu, kaotame isu ja huvi selle toidu vastu. Sama võrdluse saame tuua ka välitegevuse kohta. Kui olude sunnil peame välitegevust korraldama vaid kitsamas piirkonnas nn. „söögivahe tettiäna“, siis see ei haara kõiki noori.

Nagu juba mainisin, meie ei saa piirduda vaid lühikeste retketega, peame minema linnast välja, loodusesse — metsa.

Meil on võimalus olnud tutvuneda selliste üritustega. Meie oleme näinud, et on silmaspeetud noorte tervishoidlikku nõudeid. Pärast selliseid retki-matku, on olnud noortel paik, kus nad said veidi puhata, süüa kaasavõetud võileibu ja juua klaasi kuuma teedki.

Teame aga, et meie pealinna ümbruseski

puuduvad sellised kohad, väljaarvatud mõned kõrtsid.

Meil on võimalus olnud tutvuneda ka teiste taoliste välismaiste üritustega. Oleme näinud noorte puhkejaamu ja puhkekodusid, kus on saadaval piima, teed ja kohvi, ning kus on ööbimise võimalusigi, loomulikult tasuta eest mis noortele jõukohane.

Meie noorte puhkekodude või puhkepunktide asutamine on vist seisnud peamiselt rahapuudusel. Kuid minu arvates siin saaks osaliselt midagi ära teha ka väiksema rahaga.

Kahjuks saan näiteid tuua vaid meie pealinna oludest. Rannamõisas ja Kosel on küllaldaselt vabu maju, mis oleksid kasutatavad ka teistel aastaaegadel (peale suve). Kas siin mõni asutus, silmaspidades noorte huvisid, ei saaks selles suunas midagi ära teha?

Väänas meie pealinna omavalitsus on rajanud kauni noorte pehkeasula. Sinna on investeeritud suuri kapitale, mis kasutamist leiavad vaid kolmel suvekuul. Senised hooned on vististi püstitatud vaid suviseks kasutamiseks. Kuid asula ei ole veel ettenähtud ulatuses hoonestatud. Kas ei võiks uute hoonete püstitamisel kõne alla tulla, et mõni neist ehitatakse ka talviseks kasutamiseks.

Eesti rahva tuleviku nimel see tasuks end.

Peale selle välitegevuse propaganda tuleks viia laiemale alusele. Kahjuks meil on veel palju inimesi, kes arvavad, et noori tuleb kasvatada toalillekestena.

Mäletame aegu mil tuli võidelda laagrite eluõiguse eest. Siin autoriteetide propaganda, kuid ka asutuste kaasabi kiirustaks välitegevuse levikut rahva laiemasse hulkadesse. Lisaks eelpool avaldatud soovele tahaksin algatada veel üht mõtet. Haridusministeeriumi vabahariduse osakonna algatusel tehti noorsoo organisatsioonidele suur teene sellega, et 5-liikmelistele gruppidele võimaldatakse raudteel sõiduks kasutada

Skautlus raja taga

Andmetel skm. V. Suigusaar

RUMEENIA

Eestis tuntakse Rumeeniat võrdlemisi vähe ning teadmised, mida omame selle kauge ja omapärase maa üle, on väheldased. Ega matk sinna „kaugele“ maale olegi nii väga pikk. Kellel on võimalus matkata Ungarisse, siis ta võib „sama vaevaga“ ka Mustamere rannamaile matkata ning tundma õppida Rumeeniat.

Rumeenia kuulub nende väheste riikide hulka, SSSR-ile, Saksale ja Itaaliale lisaks, kus on riik organiseerinud kogu noorsoo riiginoorsooks.

Varem oli Rumeenias mitmed noorsooorganisatsioonid. 1913. a. asutati Rumeenias skautlus, 1932. a. kuningas Carol II hakkas skautide peavanemaks

50% soodustust. See on tunduvalt hõlbustanud noorte organisatsioonide välitegevust. Peaks aga leitama võimalus, et noorsugu saaks siiski suurem kui 50% soodustuse osaliseks. Iga meie rahvaliige peaks tundma oma kodumaad — eriti aga meie rahva tulevik — noorsugu, mis pärast riik peaks siin rohkem vastutulelikust ülesnäitama. Samuti võiks kaalumisele tulla 5-liikmeliste gruppide asemel 3 liikmelised grupid. Teame ju, et väiksemas kambas on palju kergem liikuda, saada öömaja jne.

Need on mõningad mõtted, mis üleskerkinud küsimusega, miks meie noorsugu vähe matkab.

Kui vastavalt poolt üles näidatakse heasoovilikkust ja vastutulelikkust avaldatud mõttele, siis kindlasti juba lähemas tulevikus oleme saavutanud sihi.

Skautlus on siin olnud üks neist pioneerorganisatsioonest, kes oma liikmeskonna kaudu levitanud välitegevust, seda peame tegema ka tulevikus, seda põhjustab skautlik-kasvatustlik meetod ja meie rahva tulevik. Meie noorsugu peab end kasvatama kõigele.

I j-sk. K. R-ne.

ja mõne aasta pärast oli skautide organisatsioonis juba 50 000 skauti.

Gaidide peavanemaks hakkas juba varem printsess Helena ning gaidide arv asvas kuni 15 000.

Teine tähelepanuvääriv noorsooorganisatsioon oli spordiliitude keskorganisatsioon, kuhu kuulus kuni 80 000 liiget. Organisatsiooni liigetest oli suurem osa noori.

Eriline organisatsioon oli v i b u l a s k j a d (Arcasii). Sellel organisatsioonil on vanad traditsioonid, vaatamata sellele, et organisatsiooni sündimisaastaks loetakse 1906. a. See aeg haarab peamiselt küpsemat noorsugu ja täisealisi. Organisatsioonis elustatakse vanu rahvakombeid ja vaimu ning peab ennast isamaaliseks organisatsiooniks. Liikmed kannavad vormina Rumeenia rahvusriideid.

Eelpool nimetatutele võib veel juurde lisada mõned väiksemad organisatsioonid nagu „Karpaatide Kotkad“, „Rumeenia Kotkad“ ja N. M. Ü., kus liikmete arv ei tõuse üle tuhande.

Tähelepanuväärt on, et organiseeritud noorsoo arv riigi rahva arvuga (19 miljonit) võrreldes on väike.

Rumeenia kuningas on alati tundnud huvi noorte organiseerimisest ning võtnud selle omale „südame asjaks“. Tema algatusel viidi noorsoo kasvatus uutele alustele, mille alguseks oli 9. mail 1934. a. antud seadus, millega loodi „Rumeenia Noorsookasvatuse Amet“ (Oficiul de Educatie a Tineretului Roman ehk lühidalt O. E. T. R.).

Selle ameti ülesandeks jäi kogu 7—18-aastase noorsoo rahvuslise, kehalise ja usulise kasvatuse juhtimine ja korraldamine. O. E. T. R. juhatuses on kuningas, ministrid, Rumeenia Apostliku Õigeusu patriarh ning eri organisatsioonide esindajad.

Selle ameti poolt asutati Starjii

T a r i i (Maa kaitse) nimeline noorsooorganisatsioon 1935. a. ja selle organisatsiooni liikmeteks määrati kõik alul nimetatud noorte organisatsioonid.

1936. a. andis Noorsookasvatuse amet uue organisatsiooni aluseid kindlaksmäärava seaduse, kus esimeses osas üteldakse: „Moraalne, sotsiaalne, rahvusline ja füüsiline kasvatus on käesoleva seaduse järgi sunduslik mõlemast soost noortele, poistele 7—18 aastani ja tütarlastele 7—21 aastani. Seadus määrab kõik noorte organisatsioonid ja teiste organisatsioonide (näiteks spordiliit) noored Noorsookasvatuse ametile alluvaiks.

Need organisatsioonid, kes ei liitunud Noorsookasvatuse ametiga kahe kuu jooksul, määrati likvideerimisele.

Nii algas Noorsooameti alluvuses tegutsema suur riiklik noorsooorganisatsioon nimega „Marea Falanga a Starjii Tarii“ või lühendatult eelpoolmainitud Starjii Tarii. Eesti keelses tõlkes kannaks see organisatsioon nimeust „Maa kaitse suur falang“ või lühendatult „Maa kaitse“.

Noorsoo ameti ja Starjii Tarii ametnikkudeks ja juhtideks määrati:

- 1) Teistest ministriumidest ja ametitest ületoodud ametnikke.
- 2) Tegevväes teenijaid ohvitseri.
- 3) Pensionil olevaid riigiteenijaid.
- 4) Vabatahtlike noortejuhte.

Organisatsiooni finantseerib riik ja maakonnad. Kõik „Starjii Tarii“ liikmed saavad raudteel ja laevadel 75% hinnaalandust.

Ei läinud tegevus uues organisatsioonis sarnase hooga, kui Noorsookasvatuse amet seda meeleldi oleks näinud. Seepärast anti 24. jaan. 1937. a. uus määrus, millega kõik noorte ühingudorganisatsioonid liideti täiesti „Maa kaitse“ organisatsiooniga. „Maa kaitse“ peab väga tähtsaks säilitada suhteid teiste maade skautlike organisatsioonidega, kuigi Rumeenias enam skautidest ei või rääkida, sest skaudid on nüüd ka „maa kaitsjad“. Rahvusvahelises läbikäimises on kuidagi säilita-

tud skautide organisatsioon ning sellisena ka Rahvusvahelises Skautide Liidus Londonis registreeritud ning organisatsiooni liikmed võivad võtta osa ka rahvusvahelistest suurlaagritest. Viimastest jamboreest Hollandist võttis Rumeenia osa uhke ja suure esinduslaagriga, vaatamata sellele, et Rumeenias pole skaute — sarnaseid skaute nagu teistes riikides.

Strajiierte (maa kaitse) töö on sama, mida tuntakse üldiselt skautliku töö all, aga eraldub sellest osavõtmise sunduslikkuse kui ka erieesmärkide poolest.

Ilmest on Rumeenia noorsoo riiklikuks muutmisel olnud eeskujuks Saksa Hitlerjugend, kuid töösüsteem on säilinud skautide organisatsiooni olemuse päevilt, kusjuures on suur rõhk pandud vana rahvakultuuri elustamiseks.

Skautlusest on Starjii Tarii laenanud salgatöö, väiksema üksuse, skautluses. Samasesse üksusesse kuulub 6 poissi või tütarlast ja nimetatakse „Cuib“, 3—16 cuiba moodustab rühma või „Palci“. Kool, tehas või kogukond sageli omavad mitmeid rühmi. Rühmad moodustavad Stoli.

Igal Stolil on oma kodukohas püstitatud lipuvarras ja iga töönädala algul heiskab kokkutulnud Stol pidulikult riigilipu ning nädala lõpul lastakse lipp sama pidulikult.

Suuremad üksused on kohalik Ceata ja maakonna Falang ja siis kogu riiki haarav Suur Falang.

Starjerit tõstavad tervituseks kätt, nn. „roomlaste tervitus“ ja üteldakse seejuures „Sanatate!“

Suurt tähelepanu pööratakse kuningalossile ja sangariteaustamisele. Iga starjer peab tundma kolme kuninga elulood: Carol I, Targa, Sangarkuningas Ferdinand I ja Carol II. Erilist austust näidatakse sõja invaliididele. Sport ja laskeasjandus on loomulikult üheks tähtsamaks alaks töökavades.

Organisatsiooni peakorter asub Bukarestis. 1937. a. sügisel oli organisatsiooni teenistuses 5334 palgalist ametnikku.

Ulatuslikud kavad skaudijuhtide ettevalmistuse alal

Avatakse kõrgeim kursus, kursused skaudi- ja hundujuhtidele

Juba mõnda aega on kaalumsel olnud skaudijuhtide ettevalmistuse viimine avaramale pinnale. Nüüd on Skautide Peastaap koos Üleriigil. Skaudijuhtide Kursuste juhatuslega uued laiendatud kavad ja statuudi heaks kiitnud. Selleks teatud tõuget andis ka Noorte Organisatsioonide Peavanema seisukoht skautlikkude noorte ühise suurlaagri edasilükkamises 1941. aastale, soovitades enne seda suuremat rõhku panna juhtkonna ettevalmistusele.

Üldise statuudi kohaselt on ette nähtud kõrgemate skaudijuhtide kursuste korraldamine kahe aastase kestvusega, selle juures õppe-laager 10—12 päevase kestvusega. Käesoleval aastal alatakse nende kursustega ainult skaudijuhtide haru osas, kuna tulevikus laiendatakse need ka hundu- ja vanemskaudijuhtide harudele. Kõrgematest skaudijuhtide kursustest on võimalik osa võtta ainult nendel skaudijuhtidel, kes on lõpetanud seni- sed üleriigilised (Koitjärve) skaudijuh-

tide kursused, erandid on võimalikud juhatusel loal vanematele juhtidele.

Senised üleriigil. skaudijuhtide kursused viiakse sel aastal läbi laiemas ulatuses, senisele käesoleval aastal alanud V kursusele lisaks moodustatakse veel VI kursus. Ühe neist kursustest õppelaager teostub Põhja Eesti Aegviidu läheduses Anijärvel, kuna Lõuna-Eesti laager toimub Kuidjärvel. Ka need kursused laiendatakse tulevikus hundu- ja vanemskaudijuhtide harudele, millest juba esmakordselt sel aastal korraldatakse üleriigilised kursused hundujuhtidele, mis oma korralduselt vastavad senistele üleriigil. skaudijuhtide kursustele.

Sel aastal ettenähtud kursuste läbiviimiseks rakendub laiendatud kaader meie parimatest skaudijuhtidest. Vastav koosseis ja tööjaotus on juba korraldatud ning praegust ollakse innukalt tegevuses kavade ja loengute koostamises.

Skautide õppejuhid koonduvad Tartusse

Strajji Tariile on iseloomulik, eet juhid on palgalised ja lisaks tublisti vanemad, mispoolest see organisatsioon oma struktuurilt läheneb veidi Itaalia üleriikliku noorsoo Balilla organisatsioonile.

Kuigi Rumeenia noorsoo kasvatus riiklikkude seaduste ja määruste kaudu on viidud võibolla kõrgemale järjele, kui kusagil mujal Euroopas, on kogemused näidanud, et parimad noorsoo-kasvatuse meetodid ja süsteemid on siiski puhtal kujul säilinud skautlikud noorsooorganisatsioonid, kus töö alusteks on: skaudi seadused, töotus ja süüdsõna „Alati valmis!“

Eelseisvaiks Kevadpühiks on otsustatud kokku kutsuda Tartusse kõigist skautide malevatest vähemalt kolm vanemat juhti koos maleva õppejuhiga. Kokkutuleku kavas on ette nähtud täielik informatsioon ulatuslikumatest kavatsustest õpetegevuse korraldamise alal. Ühtlasi kujuneb kokkutulek ka praktilisteks tööpäevadeks, mille kestel läbi võetakse praktilised oskused ja kavad, milliseid õppelaagrites ei käsitleta. Hiljem korraldatakse malevates vastavad õpepäevad või lühiajalised harjutuskoolid.

Üleriigiline õppejuhtide kokkutulek on kavatsetud läbi viia Tartu lähedal Vahi koolitalus.

Fotopiltide — meie ajalooliste mälestuste korraldamisest

Skautmaster R. KÄRNER

Käesolevas kirjutises lubatagu võtta vaatluse alla ühe osa ajaloolise väärtusega materjali ettevalmistamist ja nimelt pildikroonika korraldamist ja rakendamist eeskätt lippkondades, malevates ja S. S. S.

Oma eelmises sõnavõtus ja üleskutses „Skautid mälestusi koguma“ (vt. „Eesti Skaut“ nr. 4 1937. a.) mainisin, et asutamisaastate sündmused — mälestused Eesti vanemast noorsoo-organisatsioonist on tarvis alal hoida. Nüüd on selleks veel võimalusi — elavad tolleaegsed vanemad tegelased ja juhid. Neid on tarvis üles otsida ja kirja panna sündmused — mälestused ja koguda pildikroonika, mille läbielajateks nad olid.

Tuletage meelde ja pange kirja ka oma esimesed skautlemise aastad, üksused, laagrid ja muud. Üks parem võimalus selleks on, et soetame tarvilikul määral head ja tabavat pildimaterjali ja seda ette valmistame selliselt, et see kaua säiliks ja veel paljude aastakümnete järele annaks skautlusest selge ülevaate ja seda ka asjast eemalseisjale.

Meie organisatsiooni ja tema üksuste sünni piltide kogumine, korraldamine ja säilitamine omab erilise tähtsuse, kuna need ülesvõtted iseloomustavad meie tööd ja tegevust.

Hilisemast tegevusest järjekindlalt tehtud ja tehtavad ülesvõtted tähistavad seda teed, mida mööda on käinud skautluse areng. Ei ole tähtis nende ülesvõtete rohkus, vaid nende ideeline sisu ja kvaliteet. Juba 16—20 hääd pilti aastas suudaks rahuldada üksuse vajadust.

Mis puutub pildimaterjali korraldamisse eespool toodud eesmärkide suunas, siis sel alal ei ole meil skautluses veel välja kujunenud kindlad alused. Puuduvad kogemused, juhtnöörid ja hääd eeskujud.

On küll olemas malevaid ja üksusi, kus tehti piltide koondamisega albumitesse algust juba nende asutamisest peale. Tekkisid ka erakogud — fotoalbumid meie vanematel juhtidel, milledes mõnes isegi üle 1000 ülesvõtte. (Paalman, Birk, Michelson, Kärner, Tõnuri j. t.). Enamasti kleebiti sisse kõik, mis kätte juhtus, arvestamata piltide hädüst ja kronoloogilist järjekorda. Jäeti märkimata ajad ja muud tarvilikud selgitavad andmed.

Selliste albumite viimistlemine ja täiendamine on käimas kogu aeg. Näib, et pildikroonika korraldamise näol on meil võima-

lik saada kõige paremat ajaloolist ülevaadet, kuid siis on vajalik, et ta võtaks ühtlase ilme ja kindla läbikaalutud suuna, millest alljärgnevalt mõned põhimõtted selle rakendamiseks.

ALUSED PILDIKROONIKA LOOMISEKS

On selge, et mitte kõik pildid skautlikust tööst ei vääri säilitamist, seega ka mitte albumisse kleepimist. Selleks tuleb teostada valikut.

PILTIDE SISULINE VALIK.

Oleneb suurel määral üllesaatud eesmärgist. Pole kahtlust, et hinnatavad on eriti pildid meie üksuse loomispäevilt. Juhtide, koosseisude ja tegevuse pildid on selleks kohased. Hilisematest ülesvõtetest väärivad valikut just need, mis iseloomustavad kõigil skautluse aladel, näit. koondused, võistlused, laagrid, matkad, tähtsamad sündmused, näit. emadepäev, jüripäev, üksuse aastapäev jne.

Peaks hoiduma liialdamisest fotode röhkusega, mis raskendab tööd ja teeb üleilgseid kulutusi.

Pildimaterjali sisulise külje kriitika ei tohiks lasuda ühe juhi õlgadel. Siin peaks kaasjuhid oma abi pakkuma.

Iga aasta pakub midagi uut, erinevat eelmisest aastast (suurlaagrid, välissõidud, spordipidustused jne.), seega piltide valik on kergem.

NÕUDED PILTIDE SUHTES.

Siin on vajalik, et valitavad pildid oleksid tehniliselt võimalikult laitmatud, s. o. õiges valguse ja varju vahekorras, terved, tugeva kattega, korralikult ilmutatud, kinnitatud jne.

Pildi paras suurus on 9×16,5 sm (postkaardi formaat). Tähtsamad sündmused võivad olla ka suuremas ülesvõttes. On soovitatav, et pildid oleksid äärestatud valge servaga (2—3 mm), mis tõstab nende efektsust tumedavärvilisel aluspõhjal.

Soovitatav, kuid mitte nõuetav on, et siin silmas peetaks veel teisi nõudeid, nagu paberitooni, pinda, fotomaterjali jne., kuid nende nõuete täpne täitmine tekitab meile röhkesti raskusi ja võib olla takistuseks meie töös.

ÜKSUSTE ALBUMID.

Malevate, S. S. S. ja lippkondade albumi peamiseks eesmärgiks on anda sellest ük-

susest ajalooline ülevaade pildis, ergutades järglasi ja kõvendades sisulist sidet. Albumi ajaloolist väärtust aitab tõsta selliste materjalide sissepõimimine vastavate piltide juurde, mis selgitavad ja täiendavad ülesvõtteid, näit. kaardil ära näidatud lippkonna matk, marsuut välismaal, väljalõiked ajakirjandusest jne., mis valgustab asetleidnud erilist sündmust või erilist edukust teatud aladel jne.

ALBUMI SUURUS.

Siin ei saa anda täpseid mõtteid. Käsitamise hõlpsus nõuab, et ei tarvitataks liialt suurt kausta, ega liialdataks lehtede arvu-ga. Võib kasutada mell praegu müügilolevaid fotoalbume suurusega 40×27 sm, mille lehtede arv on 24, kuid parem on, kui meie selleks laseme vastavas köitekojas valmistada oma nõudele vastava albumi, mille suurus võiks olla ligikaudu: pikkus 40 sm, laius 27 sm, paksus 3—4 sm. Albumi köide peab olema tugev ja võimaldama lehtede vahetust. Lehtedeks tuleb kasutada ainult hääd tihedat tumepruuni fotokartongi ja vahelehtedeks värvilist pergamiin-paberit. Albumi leheküljed tulevad nummerdada.

PILTIDE JA MATERJALI JÄRJESTUS.

Siin on vajalik, et peaksime kronoloogilist järjekorda, seega albumi kujutaks enesest tervikulise katkendi üksuse ajaloost. On loomulik, et albumi esimest pildilehte ehiks meie peavanema, vanema ja eesti esimese skaudi pildid. Järgneval lehel leiaks aset maleva ja üksuse kõrgemate vanemate ja juhtide pildid. Neile järgneks üksuse ajalugu pildis, alates selle loomise päevilt.

PILTIDE KINNITAMINE ALBUMI LEHTEDELE.

Tavaliselt tehakse seda happevabade kleepainete abil (Gripfix. Pelikanol. Odorol jne.), veel parem aga on seda teha kuivkleepimis-käsitlusviisiga kleepilehtede abil, viimane viis aga vajab rohkem vilumust ja on kulukam. Veel kasutatakse selleks ka vastavaid fotonurki (Transparol, Cello-taks), mis hoitavad küll pildi albumis, kuid ei kinnita seda aluslehe külge ja need pildid võivad kergesti lahti tulla ja kaduma minna.

ALLKIRJADE JA NIMEDEGA VARUSTAMINE.

Varustamine andmetega peaks olema põhinõudeks iga pildi suhtes. Pildistamise kuupäev, pildistatud isiku täielik nimi (ja amet organisatsioonis), või üksuse täpne kirjeldus ei tohiks puududa ühegi pildi juures. Ei saa pooldada vastava pealkirja tegemist pildi pinnale. Kohasem selleks on kleepida pildi alla (sellist 3—4 mm all-pool) umbes 8 mm laiune valge pabeririba,

millele kanda musta tušiga või masinal kirjutatult tarvillikud andmed. Selliseid ribasid on võimalik hiljem, tarviduse korral, asendada uutega, mis sisaldavad täiendavaid andmeid (juht sellest selle ajani jne.).

Üldlauselised pealkirjad, nagu „Halli Hundi“ võistlus Pirita metsas, ei ütle midagi, eriti aga siis, kui asjaosalised on jäädavalt lahkunud meie ridadest. Selle asemele konkreetne selgitus. 7. IX 30. Tallinna Maleva „Halli Hundi“ võistlussalgad signaalseerimise võistluses Pirita metsas. 1. V lippkonna salk, 2. II lippkonna salk, 3. VI lippkonna salk, 4. maleva juht skm. R. Tõnuri, 5. maleva õppejuht skm. E. Ots.

ÜKSUSE ALBUMI KORRALDAMISEST.

Seda ei saa pidada šablooniliseks toiminguks, kuna see vajab huvi asja vastu, täpsust, leidlikkust ja ka teataval määral kunstimaitset. Seepärast on soovitatav, et malevas, lippkonnas seda tööd täidaks, vähemalt juhataks fotoalast huvitatud ja oma üksuse ajalugu tundja juht, kes oleks ühtlasi ka albumi hooldajaks.

ALBUMI TÄIENDAMINE.

See teostuks selle hooldaja poolt vajaduse järgi, vähemalt 4 korda aastas, kusjuures saadud pildid kontrollitakse veelkord ja kõrvaldatakse ilmnunud puudused.

ALBUMI HOIDMINE.

Albumi hoitakse kuivas kohas vastavas karbis (kestas), kus niiskuse, tolmu jne. juurepääs takistatud. Võetakse välja aastapäevadel, tähtsate külaliste viibimisel üksuses. Album selgitab asjast huvitatuile üksuse ajalugu ja arengut. Ta on traditsioonide süvendamiseks ning sisemise sideme kõvendamiseks. Soodsal juhul tutvuvad sellega üksuse vanemate komitee liikmed, S. S. S. liikmed ja teised skaudijuhid ja skaudisõbrad.

Sellega oleme jäädvustanud oma organisatsiooni töö pildimaterjali näol albumi, mille õige väärtus selgub alles siis, kui on möödunud aastad ja aastakümned.

Praktilist

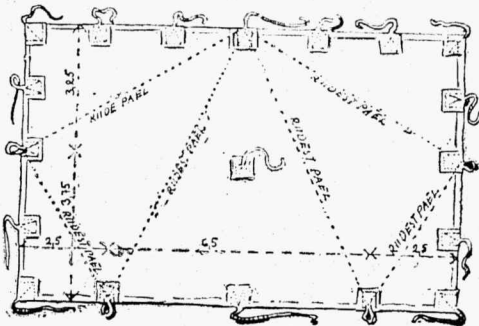
MITMET VIISI TELK

Paljudel ei ole võimalusi hankida kergemat matkatelki, mille hinnaks on 25.—30. kr. Siinkohal lihtsa ja kerge matkatelgi joonis ja kirjeldus.

Telki võib valmistada igast puuvillasest riidest. Sobivad on jahukotid, millelt firma nimetus mahapestud.

Vastavalt soovile on võimalik telki väga mitmes suuruses valmistada, kui teame, et pikkuse ja laiuse suhe on 7 : 11.

Kuidas selline neljanurgeline riidetükk telgina kasutamiseks valmistada, selgitab joonis. Iga nööri ja nööri aasa kinnituskohat tuleb samast riidest lapiga tugeva-

maks teha. Nöörid ja aasad asetada üksteisest nii, kui joonisel näidatud.

Ka neli tugevamat riidest riba tuleb joonisel näidatud kujul telgi riide külge õmmelda.

On see töö kõik tehtud, tuleb telk impregneerida. Lihtsam viis on riie kergelt parafiiniga sissehõruda ja sooja (mitte tulise) triikrauaga, mitte parafineeritud riide poolelt, triikida.

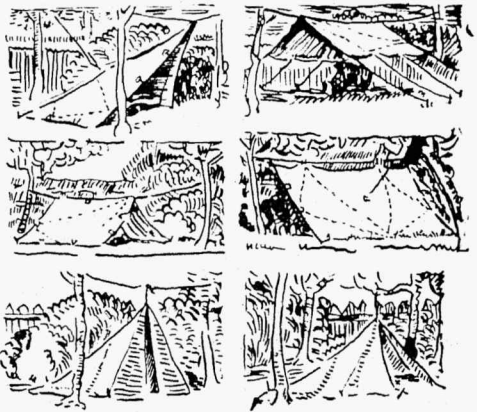
Enne telgi õmblemise juure asumist soovitan valmistada paberist mudel 10—20 korda pisem loomulikust suuruselt. Paberjoonise järgi voltida ja katsetada telki kujundada. Seejärgi alles asuda telgi valmistamisele riidest. Kui on tarvidus riide jätkamiseks, siis teha seda kahekordse madala pesuõmblusega.

Kui valmistada veel vastavas kõrguses umbes 2 sm jämedune telgivai (soovitatav kokkukäiv) ja hästi impregneeritud riidest (õliriie, millest valmist. meremeeste vihmakuued) aluspõhi — on kerge ja mugav matka telk, mis kiirelt püstitatav, kasutamiseks valmis.

Hundukarjadel on soovitatav niisuguseid

odavaid telke (olenedes materjalist 5—10 krooni tk.) igale pesale hankida, pühapäevastel väljasõitudel kasutamiseks laagri mängimisel.

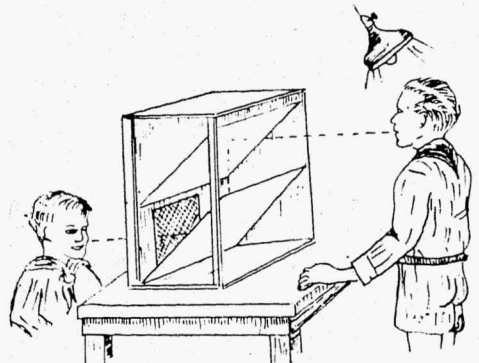
Teisel joonisel on näidatud viise, kuidas on võimalik telki kasutada.

„KAUGENÄGEMINE“ A. 1940.

Tõeline kaugenägemise aparaat seisab väljaspool küsimust. Aga sa võid teha hea imitatsiooni, millega saad anda pealtvaatajale selge pildi asjast.

Aparaadi valmistamiseks võta sobiv kast. Aseta sellesse rööbiti vastamisi kaks peeglit, mis moodustavad seinaga 45° nurga. Kasti põhja tee avaus, mille kaudu vaadatakse peeglisse. Ja vaata imet, peeglist on näha ülemise peegli kaudu tekkivate isikute ja esemete peegeldusi. Vaadeldavad asjad olgu hästi valgustatud.

KÜSIMUSI JA VASTUSI.

E. J. „Kuidas“ teostada lippkonnas juhtide valimisi?“

Kuna uus põhimäärus ei ole ikka veel kinnitatud, siis lippkondades on valimised teostatud meie kogemuste järgi järgmiselt:

Lippkonna peakoosolekul hundid valivad karjahundi, skaudid rühmajuhi, vanemskaudid vanemskautide rühmajuhi ja kogu lippkond lippkonnajuhi.

* * *

P. K. „Kas on kuski avaldatud skaudi vormi kirjeldus?“

Isegi mitmel pool. Ametlikult Põhimääruses §§ 29—33. Peale selle Eesti skaudi käsiraamatus (H. Michelson, Tartu 1936. a.) lhk 38. j. p. t.

* * *

VAU-VAU!

Kuulsin kindlatest tõelikest, et meie ajakiri, nimelt „Eesti Skaut“ on 1940. aastast alates avalikul müügil lehekiosketes ja raudtee jaamades üle Eesti. Kui on, siis, mispärast pole sellest teatatud meie suurimates ajalehtedes reklaamkuulutuste näol?

Sa oled väga sümpaatse nimega isand Vau-Vau!

Esiteks algan selle vastulausega:

Mis sa uurid ainult suurimaid ajalehti! Loe kah „naljaviluks“ ja unepeletamiseks meie pisikest „Eesti Skauti“!

Vastuseks — jah! on õige, et Tallinnas on „Eesti Skaut“ müügil ajalehekiosketes, mujal aga ainult (käesolevast aastast alates) raudteejaamades üle riigi ja veel — (pane nüüd tähele!) — igas malevas ja isegi lippkonnas, kus on selline usaldusväärne õhk, mis soodustab „Eesti Skaudi“ usaldusmehe ametisemääramist ja tegutsemist.

Ülo S. — Ulila.

Armas sõber sinul on noobe luulelend ja kenad sõnad — aga katsu siiski parem proosas kirjutada.

Proosakirjutusi loevad meie poisid-tüdrukud väga hea meelega.

Luuletamine on küll näiliselt lihtne toiming nagu näiteks kasvõi jooksmine, kui sul on väledad jalad. Aga karkudel joosta või vigase jalaga on hoopis raskem — nõnda on ka vigase värssi jalaga väga raske luuletada.

Sama nõuanne ka **Arnold R.-ile** — kirjutage aga julgesti — aga proosas, mitte luules!

* * *

Gaid L. R. Jõhvis.

Aitäh! Saadetise eest üht saame kasutada. Ilmub edaspidi.

* * *

Pupu-Juku!

Sinu „Balsami-plaastrid hakkavad järgmisest numbrist alates ilmuma. Aitäh selle suure töö eest.

* * *

Välgu-Mihkel.

Kuidas on sinu priinimi, vahest võtad toimetuse ees oma musta maski näolt.

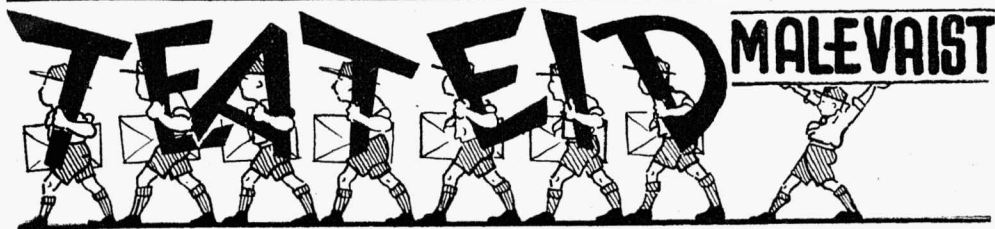
Punane Sulg.

Poisid!

Rootsi van. skaut **Gösta Bergqvist** soovib kirjavahetust eesti skautidega, keda huvitab markide-vahetamine.

Adress:

Rootsi, Stockholm Regeringsgatan 105-II.

TALLINNA MALEVAST.

Palvapäeval peeti Jänedal vägevad juh-
tidedpäevad — konverents. Kus kõne alla
võeti maleva edaspidine tegevus ja üles
seati uued sihid.

Leiti aega tutvuda ka Jänedal põlluma-
jandusliku kooli suure majapidamisega, kus
lahkeid seletusi andis koolijuhataja dr. agr.
A. Miljan.

* * *

Vabariigi aastapäeval on maleva pidulik
koondus „Draamateatri“ ruumes, kus Rak-
vere skaudid toovad külakosti näidendi näol
„Ta oli esimene...“

Igale lippkonnale rahvuslipp

Malevas on käimas eeltööd, et vabariigi
aastapäevaks oleks igale lippkonnale han-
gitud oma eesti lipp. Pidulik õnnistamine
toimub vabariigi aastapäeva eelõhtul.

KÕ kursused lõppesid

Maleva suurüritus — kõik skaudid KÕ
üldettevalmistus kursusele, käib täie hooga.
Neil päevil lõpetasid töö 1, 2, 3 ja 4 gr. j.
sooritasid katsed. Seega 9 grupiga kokku
kellel juba varem katsed antud on üle 200
skaudil KÕ üldettevalmistuskursus läbi.
Nädal puhkust ja algavad kohe tööd üle-
jäänud grupid 5, 6, 7 ja 8.

Huvitav on märkida, et kõik töö viiakse
läbi skaudijuhtide õlgadel, kuna peale lek-
torite ka politsei esindajaks katsekomisjoni
on skaudijuht konstaabel A. Miller.

Meie vanem skautidega KÕ kursustel

Maleva KÕ kursustest võtab osa ka meie
vanem skm. N. Kann, olles seega meie töö-
liseks vanemaks ja isalikuks eeskujuks.

Kolonel Vaharo skautidel külas

Neil päevil külastas meie KÕ kõrgemaid
juhte skautide KÕ kursuste tööd linna gaa-
sivarjendis. Kol. Vaharo pidas skautidele
„vahva“ kõne, millele skaudid hüüdsid
skautide B-R-A-V-O.

VALGA SKAUTIDE MALEVA „CONCORDIA“ LIPPKOND 15-AASTANE

10. ja 11. veebr. pühitses Valga Skautide
Maleva „Concordia“ lippkond oma 15-a.
juubelit. Seks puhuks oli korraldatud Val-
ga Raudteelaste kodu ruumes 10. veebr.
piduõhtu segaeskaavaga. Pidu õnnestus
hästi.

11. veebr. oli samades ruumides pidulik
koosviibing-aktus. Ühises teelaas, kus oli
60 skauti ja vanemat, arutati skautlikke
tegevusplaane ja tuletati meelde „Concor-
dia“ perest laia maailma siirdunuid liik-
meid. Tervitusi saabus rohkelt telegrammi-
dega. Eriti soojalt võeti vastu „Concordia“
esimese rühmavanema R. Jõgi ja esimese
juhi J. Orav'a õnnesoovid.

Valga Gaidide ja Skautide
Malevate liikmeid.

„Concordia“ lippkonnas on 84 skauti, nendest on hundusid 24, skaute 40 ja vanemaskaute 20. Lippkonna staapi kuuluvad: n-sk. E. Normet — lippkonna vanem, esk. V. Kattai — lippkonna juht, esk. E. Tuudelepp — lippkonna abijuht, I jsk. L. Laurits — hundude juht.

LÄÄNE LUGUSID

Viikingid, kes seni laia maailma peal hulkusid, said omale ulualuse. Nimelt leiti üks vaikne nurgake, mis igaviisi skautlikult sisustati. Ja tulemuseks oli väga kena ja mugav kodu. Sinna mahuvad parajasti skaudid ja vanemskaudid, kuna hundud endiselt algkooli külalislahkust on sunnitud kasutama. Seepärast ongi vist seal särtsukust nii vähé, et temperatuur öö jooksul langeb. Või on teistes majades ka niimoodi?

*

Toimipojad said omale koondusteks kasutada Tööstuskeskkooli mugavaid ruume. Nii et ka seal kandis ollakse korterikriisist üle.

*

Suurtest ordenivirnadest hoolimata on Emadepäeva aktus ikka veel pidamata. Ruumipuudus? Või uus Greenwichi kellaaeg?

*

Noorte koostöö Haapsalus näitab rõõmustavat tõusu. Eelolevast suusapäevast võtavad noorteorg-id osa ühe mütsi all koolidena. Möödunud aastal oli skautide esinud kõigiti kõige suurem.

*

Tare korstnal on kõha.

—pamp—

RAKVEREST

Rakvere Gaidide Maleva 8-aastane.

17. jaan. s. a. sai Rakvere Gaidmalev 8-aastaseks, aastapäeva-pidustused peeti aga 28. jaan. — kell 12 päeval korraldati pidulik malevakoondus, millele hiljem järgnes „kella-5-tee“.

Maleva koondusel pidas aktusekõne van. gaid Irene Kägu, kuna mal. stat. aruande esitas mal. sekr. n. gdr. Rinaldi. Rühmavanemate nimel tervitas mal. abivanem pr. Leesma, kirjalikult Peastaabi sekr. gdr. S. Elken j. t.

Pääle lõunat „Du Nordi“ kohvikus korraldatav „kella-5-tee“ kujunes Rakvere gaididele „seltskondlikuks tuleprooviks“, sest „teest“ osavõtjad olid enamasti linna avaliku-elu tähtsamad tegelased, eesotsas linnapea hr. Aviksoo'ga (kes jäädvustati koguni fotoplaadile külalisraamatusse nime kirjutamisel). Ent õhtu õnnestus kõigiti hästi ja gaidid-hellakesed, kes tantsuvaheaegadel esinesid balleti, soololaulude, deklamatsiooni j. m., teenisid laialdast kiitust. Tublisti tulid toime serveerimisega ka vanemgaidid — ainukesed gaidid „kella-5-tee“!

Huvitamaks seigaks tol õhtul oli, et kohalik sk.-juhtide kui ka vanemskautidekaader puudus pea täiesti, näha võis ainult skautmaleva juhti skm. Priimanni ja 2 teist skauttegelast. „Loorbere lõikasid“ see eest aga külalised pealinna skaudid, keda „uljaste rüütlitena“ võis järjest näha keerlemas kohvikuparketil (kohvikukultuur!)

— Ja Rakvere vanemgaidid, asudes maleva lippu tikkima, meenutavad iga pistega toda imetoredat aastapäeva „teed“...

„Tuultetütarde“ 1. aastapäev.

Rakvere Gaidmaleva 2. vanemgaidide rühm „Tuultetütred“ pühitsesid 27. jaan. s. a. oma 1. aastapäeva, korraldades sel puhul „Maleva Kodus“ peo-õhtu. Kava osas esitati soololaule, deklamatsioone, tantse, tükike lõkkeõhtut j. m. Õhtu õnnestus ülihästi, ruumid tantsivast noorsoost tulvil.

PAADREMAALT

Kaugel Läänemaa tagalas, soode ja metsadega ümbritsetud Paadremaal, tegutsuvad läänlase visadusega ligi poolsada elurõõmsat skaudipoissi, kes ei paendu ega murdu tormides, vaid rajavad edasi oma teed skautlikul tegevusväljal seitsmenda tegevusaasta tähise suunas.

Ajaraamat jutustab 1939. a. üritusist: 3 pidu, noortepäev skauttööde näitusega, pidulikud koondused vab. aastapäeva eelõhtul, jürripäeval, noortepäeval ja lippkonna aastapäeval, „rahvusvaheline“ spordivõistlus lõkkeõhtuga, kus Paadremaa skaudid tulid üldvõitjaks 1-punktilise eduga Saulepi noorkotkaste ees, osavõetud naaber noorte org-ide spordivõistlusist ja maleva pidustusist. Noorsamariitlaskursus, valmistatud 1 portfoolia ja 2 ajakirja, pidevad koondused välis- ja sisevõistlustega.

Koosseisus kolm salka 26 liikmega, vanemskautide ring 7 liikmega, kuna hundusid nimekirjas 5 poissi.

Eksameilt: I j.-sk. 2, II j.-sk. 10. Erialasid on sooritatud 31. Aumärke — „svastika nõelaga.“ — 1, eeskujuliku skaudi 1 ja hoolsusmärke 4. Kursusi on lõpetanud: üleriigilise skaudijuhtide kursuse 1, salgajuhtide kooli 3, ja noorsamariitlaskursuse 9 skauti.

Eelseisev töö hõlmab paljusid tegevusalasid. Algas salgajuhtide kursus I jsk. Aug. Martinson'i juhtimisel. Kursus toimub koonduste näol kord nädalas 10 noore skautjuhi osavõtul ja kestab kevadeni, mil toimub õppematk ja ööpäevane laager.

Teoksil on sisevõistlused males, kabes, koroonas ja skautlikel aladel. Suuskade muretsemise aktsioon andis tagajärgi. — Praegu omavad pooled lippkonna liikmeist

isiklikud suusad, — see eeldab kõigi poiste osavõttu suusamärgikatseist...

*

Et leida poiste hulgast tulevasi „sulemehi“ jürripäevaks ilmuva „Metsiku Lääne Pioneeri“ nr. 11 hüvanguks ja juhtida nende kõigeiks valmisolevat energiat skautlike tödede otsinguile, kuulutati välja kirikotööde võistlus teemadel: 1. Skaudi emapäev, 2. Maapoiss skaudina, 3. Minu kodu, 4. Skaudi kevadisi töid ja 5. Vaba teem romantilise sisuga.

*

Tahame „Eesti Skauti“ viia iga Paadremaa skautliku noore kodusse. Kuivõrd meie ius kavatsus õnnestub, näitab aga tulevik...

*

Juba aastaid on iga poisi salajasemaks südamesooviks — minna laagri oma telkides... See soov ei ole seni täitunud, kuid raskusis karastub jõud ja tahe, ja meie suur unelm muutub tõelikuks, kui teie, mu armsad aatevennad mandril ja saartel meile kaasa aitate suurte võiduvõimalustega asjade loteriipiletite levitamiseks... Loovutage omast vähesest vabast ajast mõned tunnid ja tehke seda meie õppetöö edukuse nimel, kuigi tasuks kõigi nende meie hääks raisatud tundide eest, ei ole meil muud vastu anda, kui skautlikku tänu...

Rebase Rein.

Ajaviidet

Linnahaigus on nakkav!

SELJA PUHASTAMINE.

Vea sõbraga kihla, et tema ei tunne mitu korda sa tõmmad temal riideharjaga üle selja. Sõber muidugi ei usu. Tõmba üle tema selja vaheldumisi harjaga ja oma vasaku käega, samal ajal harjaga mööda enda külge alla tõmmates. Sõber ei saa sellest trikist aru.

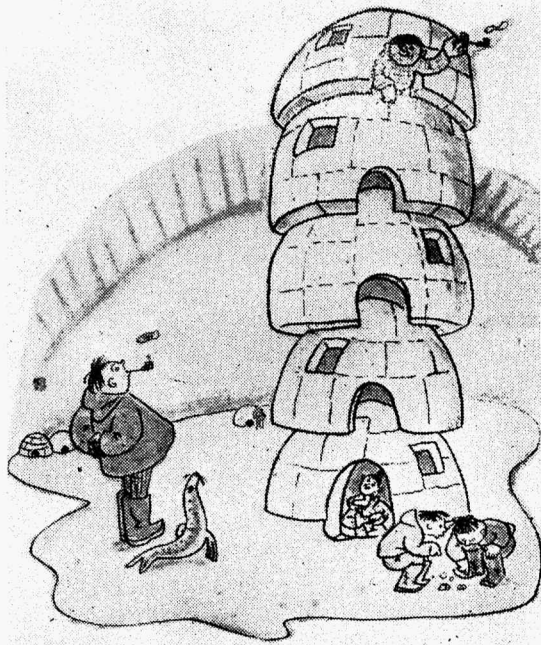
Kuidas väike Hundu omale auriku valmistas

Hundu tegi omale kõvast papist (kartongist) laeva, klišterdas ta ilusti kokku ja seadis lipu ette. Siis läks ta ema juurde ja palus talt ühe toore muna. Sellele tegi ta mõlemisse otsa augukesed ja puhus ta tühjaks. Tühjal koorel toppis ta ühe augu vahaga kinni ja valas teisest vee sisse. Siis torkas ta nõõpnõelad laeva servadesse, nii et nende tõntsid otsad parajasti muna ülal kandsid. Peagi leidis ta oma kastist jõuluaajast järelejäänud vahaküünla jupi, kinnitas selle laeva põhja muna alla ja süütas põlema. Siis asetas ta oma laevakese vannii vee peale.

Niipea kui vesi munas tule mõjul aurama ja varsti ka keema hakkas, nägigi ta oma suureks rõõmuks, et laev mööda vett edasi hakkas liikuma.

Ei jätnud seda imet vaatamata isa ega emagi, ja iseäralist lugupidamist teenis ta teiste hundude poolt. See laev. mis kohe „Lennukiks“ ristiti, oli nüüd nende armsam mänguriist.

Ja niisugust „lennukit“ võib omale igaüks valmistada, katsugu ainult.

Eskimo-taat, kes käinud suurlinnas ja näinud pilvelõhkujaid, ehitab nüüd kodus...

Arvumõistatus.

Kui teil õnnestub avastada ülesande nr. 1 saladused, siis saatke lahendused „Eesti Skaudi“ toimetusele hiljemalt 15. märtsiks. Auhinnaks on 3 ilusat mälestuseset.

5	5	5	5
6	6	3	3
7	7	7	9
2	2	8	8

Numbrid nii ruutudes-se asetada, et ikka 22 välja tuleb.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. Pea- ja vastutavtoimetaja N. KANN. Tegevtoimetaja: L. KÄRSEN. Toimet. liikm.: R. TÕNURI, V. SUIGUSAAR, E. OTS, A. VAKS, R. KÄRNER, J. RAJALEID, E. KARIK. Talitusjuht: A. PEIKEL. Üksiknumbri hind 25 snt. Aastakäik Kr. 2.—. Ilmub aastas 10 numbrit. Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Vene tñn. nr.26. Telef. 476-96. Jooksev arve nr. 180.

Ilumise kuupäev 23. veebruaril 1940,

„Edu“ trükk, Tallinn, Vene 16. 1940,

Teie tahate, et Teie lastest kasvaksid arenenud ja kultuurihuvilised inimesed?

Teie tunnete muret, et lugemishimulised noored „neelavad“ neile ebasobivat kirjandust.

Tellige 10—16 aastastele noortele

noorteajakirja

„MEIE NOORUS“

MEIE NOORUS

ilmub Tallinnas 18 korda aastas (koolitöö ajal 2 korda kuus).

MEIE NOORUSE

väljaandjaks on suur heategev organisatsioon, Eesti Punane Rist, tihedas koostöös Haridusministeeriumiga ja Õpetajate Kojaga.

MEIE NOORUSE

toimetusse kuuluvad tuntud noorsoo- ja haridustegelased: V. Altko, J. Maisma, E. Murdmaa, J. Nyman (peatoimetaja), P. Rummo (tegevtoimetaja) ja J. Vellerind.

MEIE NOORUSE

kaastööliste perre kuuluvad parimad kirjanikud, eriteadlased ja kunstnikud.

MEIE NOORUS

on pildirikas, huvitav ja elav.

MEIE NOORUS

on odavaim noorteajakiri: 500—600 lehekülje suurune aastakäik maksab ainult 3 krooni.

MEIE NOORUSE

tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused, talitus, raamatukauplused, usaldusmehed koolides ja noorteorganisatsioonides.

Suured preemiad levitajaile ja tellijaile 1940. a.

MEIE NOORUS

on tuhandete noorte südamesõber. Tehke, et ka teie lapsed omaksid selle väärtusliku sõbra!

MEIE NOORUS

Niguliste 12, Tallinn. Telef. 432-73.

Posti j. arve nr. 88.

Haridusministeeriumi pedagoogiline ajakiri

„EESTI KOOL“

---

ilmub ka 1940. a. 10 korda aastas; iga kuu üks vihik, välja arvatud juuni- ja juulikuu. Iga vihik sisaldab vähemalt 64 lehekülge kirjutusi ja pilte pedagoogiliste ja teiste kultuuriliste küsimuste kohta, kui ka ilmunud raamatute arvustusi ja teateid hariduseelust meil ja mujal.

„EESTI KOOLI“

toimetusse kuuluvad vastutav toimetaja V. Altoa, toimetuse liikmed: J. Aavik, A. Kurvits, J. Lang, V. Päts, ning J. Vellerind ja tegev toimetaja K. Ollik. Toimetuse asukoht on Haridusministeeriumis, tuba nr. 18, tel. 476-65 (Tallinn, Tõnismägi 11).

Tellimishind on aastas 3 krooni, poolaastas 1 kroon 50 s., välismaale 4 krooni aastas. Tellimisi võtavad vastu toimetus ja kõik postiasutused.
